

Μουσική Εικονογραφία

Συντονίστρια: Αλεξάνδρα Γουλάκη-Βουτυρά (teloglion@auth.gr)

Η Μουσική Εικονογραφία, ως κλάδος της ιστορικής μουσικολογίας, επικεντρώνεται στην ανάλυση και την ερμηνεία του μουσικού περιεχομένου των έργων τέχνης αξιοποιώντας τις πληροφορίες που αυτά περιέχουν για τη διερεύνηση διαφόρων παραμέτρων της μουσικής. Κύρια αντικείμενα των δραστηριοτήτων της Ερευνητικής Ομάδας Μουσικής Εικονογραφίας είναι:

- Η διερεύνηση της ελληνικής μουσικής και των παραστατικών τεχνών σε διαφορετικές χρονολογικές περιόδους, γεωγραφικές περιοχές, πολιτιστικά και κοινωνικά περιβάλλοντα με βάση εικονογραφικά τεκμήρια. Διερευνούνται η ιστορική εξέλιξη, η οργανολογία και η ιστορία της εκτέλεσης και οι τυχόν αλληλεπιδράσεις με εξωελλαδικές καλλιτεχνικές παραδόσεις. Εξετάζονται επίσης η θέση και η αξιολόγηση της μουσικής σε συγκεκριμένα κοινωνικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα, το αλληγορικό περιεχόμενο των μουσικών σκηνών και οι τρόποι με τους οποίους χρησιμοποιήθηκαν για να εικονογραφήσουν διαφορετικά φιλοσοφικά, θεολογικά, πολιτικά και εκπαιδευτικά δόγματα.
- Η ανάπτυξη μεθοδολογίας και διεπιστημονικών μεθόδων καταλογογράφησης και ψηφιακών εφαρμογών για την καταλογογράφηση εικονογραφικού υλικού.
- Η προώθηση της διεπιστημονικής έρευνας με σκοπό την ανάπτυξη νέων προσεγγίσεων στην έρευνα και η συνεργασία με αντίστοιχες ομάδες εργασίας του εξωτερικού για την υλοποίηση κοινών δράσεων.
- Η ανάπτυξη εκπαιδευτικού υλικού για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.
- Η ανάπτυξη ψηφιακών και πολυμεσικών εφαρμογών για τη διάχυση της επιστημονικής γνώσης στο ευρύ κοινό και την προώθηση του ελληνικού μουσικού πολιτισμού στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Στις δραστηριότητες της Ερευνητικής Ομάδας Μουσικής Εικονογραφίας περιλαμβάνονται:

- η υλοποίηση ερευνητικών προγραμμάτων,
- η συγκέντρωση, τεκμηρίωση και καταλογογράφηση εικονογραφικών πηγών για την ελληνική μουσική και τις παραστατικές τέχνες με τη λειτουργία πολύγλωσσης διαδικτυακής ψηφιακής βάσης δεδομένων εικονογραφικών μαρτυριών,
- η δημιουργία βιβλιογραφικής ψηφιακής βάσης δεδομένων,
- η ανάπτυξη συνεργασιών με διεθνείς ερευνητικές ομάδες με παρόμοια στόχευση,
- η διοργάνωση συνεδρίων, συμποσίων, ημερίδων και σεμιναρίων,
- η οργάνωση εκθέσεων με φυσικά αντικείμενα και στο διαδίκτυο,
- εκδόσεις επιστημονικών μελετών και, τέλος,
- η ανάπτυξη ψηφιακών και πολυμεσικών εφαρμογών για τη διάχυση της επιστημονικής γνώσης στο ευρύ κοινό.